

ærede Medlemmer vide, Betsatningsystemet en Maltstat, Enheden er en Hektoliter og Statteføder 6 Reichsmark — at Bryggerier, som udmæste 6000 Hektoliter Malt, have kun at udrede 5 Reichsmark for hver af de første 2000; andrager Maltforbruget over 10,000 Hektoliter, gaar det op til 6 Reichsmark, og saaledes gaar det videre, stigende til 40,000 Hektoliter med 25 Pfenning for hver Hektoliter. Det viser altsaa, at der er taget noget Hensyn til, at de mindre Bryggerier ikke kunne bære de større Udgifter, som ere forbunden med denne Stats hele Opkrævning etc. Jeg vil derfor tillade mig at henstille, om ikke noget lignende kunde finde Sted her, alt under Hensyn til, at Statteffsystemet er noget anderledes. Jeg tillader mig at nævne, at man f. Eks. kunde bestemme, at de mindre Bryggerier, de, der f. Eks. producere under 2,000 Tdr. Øl — som vel omtrent er det Minimum, der her Tale om — ved Regnskabsaarets Slutning erholdt tilbage f. Eks. 1 Kr. af den Stat, som er bleven betalt af det Stattepligtige Øl. Paa den Maade vilde man bidrage til at udbjævne den store Forskel, som der er i at bære Byrden for den mindre Industri og den større, og man vilde undgaa — jeg havde nær sagt: at ruinere de smaa Bryggerier, saaledes at det fremtidig ikke kun blev de større og rige, der bleve i Stand til at tage Kampen op. Det er altsaa et Forslag, jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, og da det viser sig, at det er 7 Bryggerier, der producere de $\frac{3}{4}$, vil det i finansiel Hensende ikke for Statskassen kunne have stor Betydning, men for de mindre Bryggerier kan det ganske vist være af meget stor Betydning. — Med Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Lov vil virke, og hvorledes den vil kunne omgaa, blev der af det ærede 5te Medlem for 1ste Kred (Det. Hansen) i Gaar, som det forekommer mig lidt fort i fort, malet, hvorledes Ølet fremtidig kunde udgaa afgiftsfrit og senere ned at nydes sammen med Snaa

Stattebyrden, thi Snaasen er ikke bestattet, og naar den nydes sammen med Ølet, faa de det samme som ved Bajerstøl. Naar Statskassen ikke fyldes derved, maa det jo være en Glæde for de Herrer, der ikke ønske den fyldt, at se den bedragen for denne Afgift. Jeg tror imidlertid, at alle disse Stræmmebilleder ere af mindre Betydning. Det er jo vanskeligt for Ikke-Fagmænd at udtale sig om en saadan Sag, som det oftere er blevet fremhævet, men naar man nu hører Fagmænd udtale sig lige stik modsat, hvad der her fremkommer, kommer man til, at der dog maa være noget i, hvad de sige, og i Beværternes Blad „Enigheden“ af 1ste Martz d. N. udtale de sig netop stik imod den Anskuelse, her er bleven fremsat. De sige, at denne Ølstat vil ikke i mindste Maade være generende for dem, hverken med Hensyn til deres Fortjeneste eller med Hensyn til en Formindstelse af Forbruget. De kunne nemlig ganske simpelt gøre det Eksperiment, at medens $\frac{1}{2}$ Flaske skal indeholde $1\frac{1}{2}$ Pøgel, lade de den i Fremtiden indeholde $\frac{1}{3}$ Liter, og naar det Eksperiment sker, bliver Skatten indvunden gennem den mindre Ølportion, der indeholdes i Flasken, og saa berøres i Virkeligheden hverken Producenterne eller Forhandlerne deraf, men Forbrugerne faa blot den smule Bajerstøl mindre. Derimod vil det bidrage til, at de, der holde meget af Bajerstøl, blive nødt til at drikke saa mange flere Bajere. Saa at Resultatet med Hensyn til at indskrænke Drukkenstaben bliver ikke stort, men man ser dog, at den Anskuelse, der er udtalt om, hvorledes Skatten vil virke ødelæggende paa Forhandlerne, og at de ville søge paa forstellig Maade at omgaa den, deles ikke af Fagmændene. Der er en meget simpel praktisk Løsning af dette Spørgsmaal, og den ville de ganske sikkert søge at realisere. Hvad jeg derimod frygter, er, at Skatten skal virke paa en saadan Maade, at de mindre Bryggerier blive ude af Stand til at eksistere og saa saa lidt vil